

Madrid espolia el Centre Europeu del Consumidor de Barcelona

El conseller Huguet va demanar explicacions a la ministra Salgado, quan aquesta li va comunicar que el CEC serà centralitzat a Madrid.

Altes compensacions econòmiques i laborals per als treballadors de la Comissió del Mercat de Telecomunicacions (CMT) que acceptin el trasllat a Barcelona, i la garantia d'una plaça en una escola anglesa per als fills que eviti que hagin d'estudiar en català. Aquest és el preu que paga l'estat per descentralitzar la seu d'un organisme estatal. El trasllat de la CMT s'ha pres com una mostra de la voluntat de l'executiu de Zapatero de caminar cap a un model d'organització territorial menys radial.

Però darrere aquesta eufòria descentralitzadora hi ha estratègies en direcció contrària, per centralitzar organismes que ja funcionen en altres territoris.

Via lliure des d'Europa. Brussel·les ha brindat a l'executiu espanyol una oportunitat d'or per intentar traslladar a Madrid un d'aquests ens, el Centre Europeu del Consumidor de Barcelona, que des del 1991 és el satèl·lit europeu d'aquest organisme a l'estat espanyol, juntament amb un altre d'ubicat a Vitò-

ria. Ara, la Unió Europea recomana als 25 estats membre la fusió dels 13 CEC existents a diferents països en la nova xarxa europea de protecció al consumidor (European Consumer Help-Net), una mesura que dona via lliure per eliminar el CEC de Catalunya que, segons ha anunciat ja la ministra de Sanitat i Consum, Elena Salgado, passarà a ser gestionat per l'Institut Nacional del Consum i que pot ser ubicat allà on convingui al Govern espanyol, ja que s'estableix que tan sols pot existir una oficina reconeguda per cada estat. La ministra no ha concretat terminis per desmantellar el CEC català, però ha deixat ben clar que no hi ha marxa enrere: "és el que hi ha", va contestar la titular del ministeri de Consum davant les queixes del conseller Josep Huguet. Però el conseller català ja s'ho veia venir: "Amb la mesura de Brussel·les, el Govern espanyol de seguida va aprofitar l'ocasió i va intentar liquidar completament l'agència de Barcelona. A Catalunya hem fet totes les gestions possibles, i després d'una pugna,

Carlos Bustelo, expresident de la CMT, qualificava de "deportació" el trasllat de la seu de l'organisme a Barcelona. Aquesta mesura pretenia escenificar el camí cap a "l'Espanya plural", escampant organismes estatals més enllà de la metròpoli espanyola. Però no tot són bones intencions. El Govern espanyol ha guanyat la pugna per "espoliar" alguns organismes perquè s'ubiquin a Madrid. És el cas del Centre Europeu del Consumidor (CEC), que funciona a Barcelona des del 1991.

El Govern estatal ja s'ha quedat la meitat del pressupost i ha obert una altra oficina a Madrid.

Més transparència, menys corrupció

Al llarg dels darrers mesos s'ha debatut àmpliament sobre el problema de la corrupció, que sovint apareix vinculada als partits polítics i a la contractació pública. Si tenim en compte la magnitud del debat i també les enquestes sobre

l'opinió pública, el tema té una transcendència destacable.

No és per a menys. Un dels darrers informes del Grup d'Estats contra la Corrupció (GRECO) del consell d'Europa posa de relleu que a l'estat espanyol no hi ha un pla global contra la corrupció. Des d'una perspectiva internacional, la situació segurament no és alarmant ja que, per exemple, en l'índex de percepció de corrupció que elabora l'organització Transparency International, l'estat espanyol se situa en el lloc número 23, d'una classificació on Finlàndia ocupa el lloc número 1 (país on la percepció de corrupció és més baixa), i Bangladesh, el lloc número 133 (país on la percepció de corrupció és més alta). De tota manera, d'acord amb la mateixa font, a l'estat espanyol les institucions que més preocupen pel nivell de corrupció són la contractació pública, els partits polítics i el sistema judicial. Per tant, sembla evident que cal introduir canvis per millorar la situació. En el terreny de la contractació pública, Transparency International proposa una sèrie d'estàndards mínims que poden contribuir decisivament a eradicar la corrupció. Es tracta de propostes molt interessants i que cal prendre molt seriosament. Entre aquests estàndards, n'hi ha que fan referència a la implementació de codis de conducta que comprometen les autoritats contractants i els contractistes a seguir una política estricta d'anticorrupció. També es proposa confeccionar una llista negra d'empreses de les quals hi hagi proves de possibles activitats corruptes. Unes altres recomanacions són per millorar els processos d'informació, per exemple, en la línia de millorar la transparència dels processos de contractació pública i al mateix temps impedir l'ús d'informació privilegiada. També es proposa reforçar l'auditoria del sector públic. Finalment, hi ha recomanacions per millorar la transparència dels processos de decisió, tals com aplicar la rotació del personal que intervé en les adjudicacions i promoure la participació d'organitzacions de la societat civil. Aquesta participació ha de ser com a supervisors independents de la licitació, i també de l'execució de projectes. Recentment, i com a conseqüència dels fets del Carmel, el Parlament de Catalunya ha aprovat una resolució que inclou diverses mesures que van en la línia de les propostes esmentades. Segur que el país hi guanyarà. Tots hi sortirem guanyant.

En aquests moments, Carlos Fabra és la imatge més destacable de corrupció política al PP valencianà.

s'ha arribat a una situació difícil, perquè d'entrada, aquest 2005 Madrid ja s'ha quedat amb part del pressupost", explica el conseller de Comerç, Consum i Turisme. De fet, el pressupost que destinava la UE a les oficines de consumidors –que el 2005 va ser el doble en previsió de les intencions de l'executiu de Zapatero d'obrir una altra oficina– es repartia entre la seu catalana i la basca. Ara, però, el 50% se l'ha adjudicat el Govern espanyol. Dels diners restants, Catalunya n'ha obtingut el 30%, i el País Basc, el 20%. Segons Huguet, "la manera de repartir el pastís evidencia la voluntat de centralitzar-ho tot a Madrid, una tendència que per desgràcia també es dona en més àmbits. La maquinària de l'estat, mani qui mani, quan no té competències se les agafa de fet o de dret".

Madrid va per feina. El Govern espanyol ja ha invertit el pressupost arribat des de Catalunya i el País Basc, i des del mes de març del 2005 compta amb una oficina a Madrid, un projecte que ha significat una inversió de 951.732 euros, dels quals 450.000 han sortit de la caixa de la Comissió Europea. Malgrat que de moment es mantenen les dues CEC de Barcelona i Vitòria, i malgrat que la ministra Salgado digui que les comunitats que ho vulguin podran posar en marxa antenes depenents del CEC de la capital espanyola, la creació de l'oficina espanyola dona per fet que Madrid es quedarà amb l'única oficina que podran tenir els estats membre.

Tanmateix, a més de les intencions centralitzadores, el CEC de Barcelona, mentre no sigui desmantellat, ha de fer front a una retallada radical de pressupost, tot i que gestiona el nombre més elevat de reclamacions transfrontereres dels 13 centres, i creix exponencialment el volum d'atenció a ciutadans catalans, espanyols i europeus. A més, la Generalitat de Catalunya, igual que el Govern basc, ha de fer-se càrrec del pressupost necessari que no es cobreixi amb les aportacions comunitàries.

Si la CMT és la cara de la voluntat descentralitzadora de l'executiu socialista, el Centre Europeu del Consumidor n'és la creu. "És el que hi ha."

Gemma Aguilera